

indrømmer det ærede Medlem, at det havde været en underlig Ting, en løerlig Ting, om det ærede Medlem ikke kunde bevise, at det og det havde været hans Mening til en Tid, selv om Andre ville bevise, at det Modsatte har været hans Mening til en anden Tid. Den Frihed i at forandre sine Overbevisninger kan maasse have noget Tiltalende ved sig, den kan bevirke, at det sommetider kan være noget vanskeligt at faae fat paa et saadant Medlem, ligesom det i Krigstid kan være vanskeligt at faae fat paa en Krigsstaarshøvding der snart er her, snart der, kort sagt, alle Vegne. Jeg vil derfor sige, jeg har ikke i Sinde at debattere om det ærede Medlems Forstaelse af de konstitutionelle Grundsaetning gennem de forskjellige Tider. Det er noget ganske Andet med det ærede Medlem fra Frederiksborg (Dinesen); ham have vi lige paa Kornet, ham kjende vi, vi have Underskriften, skal jeg sige det ærede Medlem, og ligeledes med det ærede Medlem for Kjersteminde; hans Liv ligger ogsaa klart for. Derfor siger jeg, at jeg modstiger blot disse enkelte Saetninger, som jeg her har omtalt, for mit Bedkommende; det er jo gaaet de ærede Medlemmer som faa mange: Med Aarene bliver man reaktionær.

Sagd: Jeg skal kun tilføie en ganske kort Berigtigelse. Da jeg omtalte, at Tscherning ved forskjellige Leiligheder med stor Styrke anbefalede sine Meningsfaeller og Venner, at de skulde iagttage, at Demokratiets Magt og Styrke holdt sig indenfor de rette Grændser, saa blev denne Udtalelse ved enkelte Udbrud fra ærede Medlemmer saaledes modtaget, at jeg fandt mig foranlediget til personlig at tilføie: sine snevre Grændser, og dette vakte en Del Anstød. Jeg skal derfor forklare, hvad jeg forstod ved det, nemlig dette Things Magt og Indflydelse efter Grundloven. Jeg ser ikke rettere, end at den hovedsagelig indskrænker Thinget til at være en af de tre Faktorer eller Myndigheder, som har Lovgivningsmagten i Hænde, hvormod det ikke har nogen Ret til at blande sig hverken i Statsstyrelsen eller i Domstolens Myndighed, og naar det derfor har troet ved visse Leiligheder at kunne benytte Grundlovens § 49 til at udvide sit Magtomraade udenfor denne Grændse, saa er det, at jeg formener, at det tvinger mange tidligere Venner og Meningsfaeller til at træde i Opposition til det. Jeg udtalte ikke om mig selv, saaledes som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) sagde, at jeg havde betegnet mig selv som Vensfremmand og Høiremand og Mellemmand; han

er en ligesaa upaalidelig Kilde i dette Punkt som i andre. Jeg har aldrig betegnet mig selv som saadan, og naar det ærede Medlem betegnede mig som en Elev af det ærede Medlem for Kjersteminde (N. Andersen) er det ogsaa en Feiltagelse. Jeg har haft Leilighed til at spødsjende mig de Anskuelse, jeg her har gjort gjældende, længe før det ærede Medlem for Kjersteminde og det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds have haft Plads i denne Sal. Jeg finder det ufornødent at inødegaa hans øvrige Udtalelser. Det er den Slags Gjentagelser, som man kan blive ved stadig at træffe Langhalm paa uden at komme videre.

N. Andersen (Odense Amts 2den Valgfreds): Det var ikke nogen rigtig Fortolkning, det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds gav af mine Udtalelser, naar han mente deri at kunne finde Noget som dette, naar Oppositionen lod det komme til Brud med Regjeringen, saa burde den forud vide, hvad Regjeringen vilde gjøre; noget Saadant har jeg aldrig tænkt paa, at Oppositionen skulde vide. Det kunde være Oppositionen det Samme, hvad Regjeringen gjør, naar Oppositionen vidste sig i Besiddelse af de fornødne Midler og forstod at tage Konsekventerne af egne Handlinger. Hvis det skulde staa ved Magt, hvad et tidligere Medlem her af Thinget nemlig Stomager Hørdum, sagde, at der var en Magt, stærk nok til at vise Regjeringen tilbage indenfor det, han kaldte de lovlige Grændser, naar den gjorde det og det, hvis det var rigtig, saa var der noget Berettiget ved Oppositionens Optraeden. Men det er netop deri, at Oppositionen tager Feil; en saadan Situation, som de Herrer troede, er ikke til Stede. Nei de Tusinder, som skulde have mødt paa Amalienborg i 1885, de kom først der den 15de November 1888. Altsaa der toge de Herrer feil. Saa siger det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg), at Folkethinget havde skølet paa den moralske Indflydelse. Ja, den moralske Indflydelse kan være god nok, saa længe man ikke vil appellere til Magten; naar man gjør det, er det forbi med den moralske Indflydelses Betydning. Men naar man selv appellerer til Magten, saa maa man vente, at Magt mødes med Magt og være fattet derpaa; naar Partiet ikke er fattet derpaa, og dog gjør det, saa handler det uklogt. Jeg skal ikke indlade mig meget med den ærede Ordfører; men der er dog et enkelt Punkt, som den ærede Ordfører omtalte, og som jeg skal svare paa. Naar den ærede Ordfører siger, at han ikke kunde tænke sig Noget, som